

Skáču z ledu na led
v rozvodněné řece,
z rozsypaných karet
zkouším sebrat střelce,

havran pořád nepřistál,
vrána zatím neodlétla
sval srdce se pouští v cval
jako vraník Hatátitlá

všichni stáří hrdinové už jsou v pánu,
sám si si tu zbyl,
co a kdy jsi komu proved
že bys všem nějak odpustil,
oči sklopené,
jen sobě ne

ne ne
ne ne
ne ne
ne ne
ne.

všechno se tak podobá
šeptá ibyšek
svoboda i poroba
i škrundání v břicho

luna svažuje se stejně jako podbřišek,
výdech spláčil vrány v hejně, cestou kdo by šel,
má milá proč už se zvedáš,
vždyť já ještě nepřišel,

všichni stáří hrdinové už jsou v pánu,
sám si si tu zbyl,
co a kdy jsi komu proved
že bys všem nějak odpustil,
oči sklopené
jen sobě ne,

ne ne
ne ne
ne ne
ne ne
ne.

Na okno až zaklepal
svatý František
na nic se ho nezeptám
jen rozliju tiše,
víno ať má sil,
když už tak hezky poprosil.